

jen zkratku obchodního jména žalobkyně, podle zjištění nižších soudů nad to ještě v obchodním styku pro označení žalobkyně obvyklou — pokládati za bezvýznamnou, to tím spíše, ani žalovaní sami o totožnosti remitenta se žalobkyní nebyli na pochybách.

### Čís. 11053.

**V právu chůze jest zahrnuto i právo voditi kolo, nikoliv však i právo jezdit na něm.**

(Rozh. ze dne 3. října 1931, R I 613/31.)

Mezi domem žalobců čp. 355 a domem žalovaných čp. 354 byl zvýšený násep, jenž náležel k domu žalobců, po němž však příslušelo žalovaným právo chůze a průjezdu trakařem směrem od stavení čp. 354 na okresní silnici. Žalobou, o niž tu jde, domáhali se žalobci na žalované, by bylo uznáno právem, že žalovaným nepřisluší právo jezdit kolem ani právo kolo voditi po náspi domu čp. 355 jako statku služebního ve prospěch domu čp. 354 jako statku panujícího, ani vůbec osobně pro obyvatele domu čp. 354 ani pro kohokoliv jiného, že žalovaní jsou povinni zdržeti se výkonu práva jízdy kolem a vodění kola a vůbec jakéhokoliv jednání, jež by se jevilo výkonem takového práva. *Procesní soud první stolice* uznal podle žaloby. *Odvolací soud* zrušil napadený rozsudek a vrátil věc prvnímu soudu, by ji vyčkaje pravomoci znovu projednal a rozhodl. *Důvody*: Odvolací soud nesdílí názor první stolice, že v právu chůze po sporné náspi není obsaženo právo vésti při chůzi s sebou kolo. Toto právo rovná se právu stezky a tu podle § 492 obč. zák. ten, kdo má toto právo, smí po cestě choditi, dáti se od lidí nositi nebo dáti jiným lidem k sobě přicházeti. Obsahuje-li tedy právo chůze po sporné náspi právo dáti se nositi po stezce, není vodění kola při chůzi rozšiřováním služebnosti, vždyť vodění kola jest daleko menším zatěžováním služebního pozemku než nyní již málo praktické dáti se nositi lidmi. Podle názoru odvolacího soudu není však v právu chůze (stezky) nebo v právu jezdit trakařem obsaženo právo jezdit na kole. To vyplývá již z ustanovení § 493 obč. zák., podle něhož právo choditi nelze rozšířiti v právo jezdit (koňmo) a ježdění na kole jest přirozeně daleko větším zatížením služebního pozemku než právo chůze nebo příjezdu trakařem, ana při jízdě na kole jest daleko větší možnost poškoditi osoby jiné po cestě jdoucí neb tam jsoucí, což u pouhé chůze neb jízdy trakařem jest zpravidla vyloučeno. Však i při tomto svém názoru nemůže soud odvolací rozhodnouti ve věci samé a to pro vytýkanou kusost řízení.

*Nejvyšší soud* nevyhověl rekursu žalobců.

### *Důvody*:

Přisvědčiti jest odvolacímu soudu, že v souzeném případě jest v právu chůze zahrnuto i právo voditi kolo, ale nikoli též právo jezdit

na něm; i odkazuje se na důvody napadeného usnesení. Pokud stěžovatelé poukazují na to, že průchod při vodění kola vyžaduje širšího prostoru, než má stezka v souzeném případě, stačí odkázati je na to, že žalobu zápůřčí podali i z důvodu, že bylo po stezce kolo voděno; tím sami doznávají, že vodění kola je možné. Rovněž nelze stěžovatelům přisvědčiti, že by hospodářský účel vodění kola byl v souzeném případě zcela rozdílný od původního určení. O tom by se dalo na příklad mluvit, kdyby šlo o kola dopravovaná do skladu nebo do prodejny kol.

### Čís. 11054.

**Zapsána-li knihovní přednost pro knihovní pohledávku před služebností doživotního požívání, váznoucí v dřívější položce, jest věřitel, jemuž byla postoupena přednost, oprávněn dosíci ze zavazené nemovitosti uspokojení své pohledávky bez ohledu na služebnost. Oprávněný ze služebnosti nemůže v tomto případě uplatňovati proti knihovnímu věřiteli, jemuž byla postoupena přednost, ani právo ze zákazu zcizení, jenž byl poznamenán v jeho prospěch v pořadí jeho služebnosti.**

(Rozh. ze dne 3. října 1931, R I 681/31.)

Návrh na povolení exekuce vnucenou dražbou nemovitosti soud první stolice zamítl, rekursní soud exekuci povolil. **Důvody:** Návrh na povolení vnucené dražby byl neprávem zamítnut proto, že prý na nemovitostech pod C I pro vdovu Annu F-ovou vázne zákaz zcizení a zatížení; vždyť podle knihovního výpisu byla pohledávce, která se vymáhá, přiznána přednost před právem vdovy zajištěným jen tímto zákazem, tak, že povolení navržené exekuce vnucenou dražbou nebrání žádná překážka ve smyslu § 94 čís. 1 kn. zák.

**N e j v y š š í s o u d** nevyhověl dovolacímu rekursu.

### **D ů v o d y:**

Rekursní soud právem povolil navrženou exekuci vnucenou dražbou. Na základě prohlášení Anny F-ové ze dne 30. října 1930 byla na nemovitosti, o niž jde, pod pol. C 18 zapsána knihovní přednost pro vymáhanou pohledávku před služebností doživotního požívání, váznoucí pod pol. C 1 pro Annu F-ovou. Tomuto postoupení přednosti nelze rozuměti jinak, než tak, že Anna F-ová souhlasila i s tím, by vymáhající věřitel mohl dosíci za zavazené nemovitosti uspokojení své pohledávky bez ohledu na její služebnost. Jinak nemělo by postoupení přednosti pro věřitele ceny a výklad, jež mu dává dovolací kurs, nebylo by lze srovnati s obyčejí poctivého styku. Podle povahy věci bylo účelem knihovně poznamenaného zákazu zcizení, by bylo zabezpečeno právo Anny F-ové, jímž může ovšem volně nakládati. Ale tento zákaz, jenž vyhovuje sice podmínkám § 364 c) obč. zák. a platí jinak proti třetím osobám i při exekčním zcizení (viz rozhodnutí čís. 7617, 8544 sb. n. s.), nemůže